

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 9. maj 2007
Kontor: Lovteknikkontoret
Sagsnr.: 2005-775-0002
Dok.: IHT40468

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 24 vedrørende forslag til Arvelov (L 100), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. maj 2007.

Lene Espersen

/

Anne Kristine Axelsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 24 vedrørende forslag til Arvelov (L 100) fra Folketingets Retsudvalg:

”I forbindelse med Retsudvalgets ekspertmøde om arveloven med Finn Taksøe-Jensen og Kirsten Reimers-Lund kom det frem, at der i visse situationer vil kunne forekomme tilfælde, hvor den længstlevende ægtefælle med det fremsatte lovforslag, vil blive ringere stillet, end tilfældet er i dag. Ministerens kommentarer hertil udbedes.”

Svar:

1. Forslaget til ny arvelov har som et af sine væsentlige formål at styrke den længstlevende ægtefælles arveretlige stilling i forhold til den gældende arvelov.

Dette sker navnlig gennem en forhøjelse af den arveret, der følger umiddelbart af loven og således ikke forudsætter oprettelse af testamente (den legale arveret), fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$ af arveladerens ejendele, når arveladeren efterlader sig livsarvinger (børn, børnebørn mv.). Endvidere udvides den længstlevende ægtefælles adgang til at få henstand med udbetaling af arv til den førstafdøde ægtefælles livsarvinger til også at omfatte myndige livsarvinger. Lovforslaget indebærer endvidere, at ægtefællen som hidtil har ret til uskiftet bo med fælles livsarvinger, og at ægtefællen kan være i uskiftet bo med den førstafdøde ægtefælle særlivsarvinger, hvis disse samtykker heri.

2. Efter den gældende arvelov udgør ægtefællens legale arv som nævnt $\frac{1}{3}$ af arveladerens ejendele, når arveladeren har livsarvinger. $\frac{1}{2}$ heraf (dvs. $\frac{1}{6}$) er tvangsarv, dvs. arv som ikke kan fratages ægtefællen ved testamente.

I det fremsatte lovforslag foreslås ægtefællens legale arv forhøjet til $\frac{1}{2}$ af arveladerens ejendele, når arveladeren har livsarvinger. Det foreslås samtidig, at $\frac{1}{4}$ heraf (dvs. $\frac{1}{8}$) fremover skal være tvangsarv på samme måde, som det foreslås for livsarvinger.

Konsekvenserne af den foreslåede forhøjelse af ægtefællens legale arvebrøk og nedsættelsen af ægtefællens tvangsarvebrøk kan illustreres med følgende eksempel:

M og H er gift. M har et særbarn B. De har fælleseje. M ejer 2.000.000 kr. H ejer intet. M dør. M har ved et testamente begræn-

set H's arv til tvangsarven med henblik at begunstige B mest muligt.

Gældende ret:

H tager boslod med 1.000.000 kr. Arvebeholdningen er herefter 1.000.000, hvoraf H's legale arvelod udgør 1/3, dvs. 333.333 kr. B's legale arvelod udgør 2/3, dvs. 666.666 kr. H's tvangsarv udgør 1/2 af den legale arv, dvs. 166.666 kr.

H får herefter i alt 1.166.666 kr., mens B får 833.334 kr.

Lovforslaget:

H tager boslod med 1.000.000 kr. Arvebeholdningen er herefter 1.000.000, hvoraf H's legale arvelod udgør 1/2, dvs. 500.000 kr. B's legale arvelod udgør den anden 1/2. H's tvangsarv udgør 1/4 af den legale arv, dvs. 125.000 kr.

H får herefter i alt 1.125.000 kr., mens B får 875.000 kr.

I eksemplet får ægtefællen således 41.166 kr. mindre efter lovforslaget, end det er tilfældet efter gældende ret.

3. Som anført i pkt. 3.3.2. i de almindelige bemærkninger skal forslaget om nedsættelse af ægtefællens tvangsarvebrøk fra 1/2 til 1/4 af den legale arv ses i lyset af, at ægtefællens ret til tvangsarv kun har praktisk betydning i meget få tilfælde, fordi ægtefæller som hovedregel vil ønske at begunstige hinanden i et testamente. En ægtefælle, der ikke ønsker, at den anden ægtefælle skal arve den pågældende, vil som udgangspunkt blive separeret eller skilt og derved bringe den gensidige arveret, herunder tvangsarveretten til ophør.

Det er efter Justitsministeriets opfattelse væsentligt, at arvelovens legale regler bliver så klare og enkle som muligt. Den foreslåede nedsættelse af ægtefællens tvangsarvebrøk til 1/4 af den legale arv indebærer, at tvangsarvebrøkerne for ægtefællen og livsarvingerne bliver ens. Dette gør reglerne væsentligt enklere, fordi den del af boet, der kan testes over, herefter altid vil udgøre 3/4 af boet.

4. Det tilføjes, at ægtefællen, uanset om arveladeren ved testamente har begrænset ægtefællens arv til tvangsarven, kan benytte sig af retten til suppleringsarv efter lovforslagets § 11, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan altid af boet udtage så meget, at værdien heraf sammenlagt med ægtefællens bos- og arvelod samt fuldstændige særeje udgør indtil 600.000 kr., jf. justitsministerens ændringsforslag af dags dato.